

Sygn. akt IC 546/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. S.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w S.**

o zapłatę 17 092,50 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki B. S. kwotę 17 092,50 zł (siedemnaście tysięcy dziewięćdziesiąt dwa złote 50/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2015 roku;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3 872 (trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt dwa) zł tytułem kosztów procesu;

III. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w K. kwotę 245,79 zł (dwieście czterdzieści pięć złotych 79/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka B. S. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 11 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 6 092,50 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2015 r. oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 617 zł.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 31 sierpnia 2014 r. w N. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego została poszkodowana, zaś sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Powódka wskazała, że na skutek odczuwanych dolegliwości bólowych oraz zawrotów głowy udała się do ZOZ w K., gdzie zdiagnozowano u niej uraz kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz piersiowym. Podniosła, że wskutek obrażeń doznanych w wyniku wypadku zmianie uległ jej dotychczasowy tryb życia i zmniejszyła się jej aktywność fizyczna, do chwili obecnej odczuwa bowiem bóle głowy i ma ograniczone ruchy skrętne kręgosłupa szyjnego. Podała nadto, że w związku z wypadkiem poniosła udokumentowane wydatki na zakup leków, konsultacje lekarskie i zabiegi w łącznej kwocie 634,99 zł, wobec przebywania na zwolnieniu lekarskim pomniejszyły się również jej dochody. Powódka wskazała, że strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność i w toku postępowania likwidacyjnego przyznała jej kwotę 1 800 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 104,99 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana przyznała, że ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku z 31 sierpnia 2014 r., zakwestionowała jednak wysokość dochodzonego roszczenia uznając je za nieuzasadnione i nieudowodnione. W ocenie pozwanej wypłacona powódce kwota 1 800 zł w całości rekompensuje doznane przez nią obrażenia powypadkowe. Pozwana podniosła również, że od 1 stycznia 2013 r. powódka ma orzeczoną niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym, zatem stan zdrowia powódki jest uwarunkowany przede wszystkim podstawową przyczyną jej niepełnosprawności. Pozwana zakwestionowała nadto zasadność zasądzenia na rzecz powódki zwrotu kosztów leczenia oraz utraconych zarobków.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 sierpnia 2014 r. w N. miał miejsce wypadek drogowy, w wyniku którego powódka B. S. została poszkodowana. Sprawcą zdarzenia był kierujący pojazdem marki R. M. P. posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u poprzednika prawnego strony pozwanej - (...) S.A. w S.

Okoliczność bezsporna

Dzień po wypadku powódka udała się do ZOZ K., gdzie stwierdzono u niej uraz kręgosłupa szyjnego (zniesienie lordozy szyjnej) i piersiowego, zalecono konsultacje neurologiczną, ortopedyczną, noszenie kołnierza S. oraz zażywanie leków przeciwbólowych. W związku z dolegliwościami bólowymi powódka kontynuowała leczenie pod opieką lekarzy POZ, chirurga – ortopedy i neurologa. Powódka otrzymała skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne, które odbyła prywatnie.

Dowód: informacja dla lekarza kierującego z 1.09.2014r. - k.11, skierowania do ortopedy i do neurologa z dnia 1.09.2014r. - k.12 i 13, historii choroby z 9.09.2014r. - k.14, zaświadczenia z dnia 15.09.2014 r. - k.15, wyniku badania RTG z 16.09.2014r. - k.16, historii choroby z 24.09.2014r. - k.17, wizyty lekarskiej z 29.09.2014r. - k.18, historii choroby z 21.10.2014r. - k.19, wyniku badania RTG z 21.10.2014r. - k.20, historii choroby 18.11.2014r. - k.21, wizyty lekarskiej z 3.12.2014 r. - k.22, historii choroby z 30.12.2014r. i z 27.01.2015r. - k.23 i 24,, skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne z dowodem rozpoczęcia rehabilitacji - k.25, zaświadczeń (...) od 1.10.2014r. do 31.01.2015r.- k.26 - 30 verte,

W związku z zakupem leków, konsultacjami lekarskimi i odbyciem rehabilitacji powódka poniosła wydatki w łącznej kwocie 884,99 zł.

Dowód:

- zaświadczenie z 15.09.2014 r. – k. 15

- faktura nr (...) – k. 18

- faktura nr (...) – k. 31

- faktura nr (...) – k. 32

- faktura nr (...) – k. 33

- faktura nr (...) – k. 34

- faktura nr (...) – k. 35

- faktura nr (...) – k. 36

- faktura nr (...) – k. 37

- faktura nr (...) – k. 38

W okresie od 1 września 2014 r. do 31 stycznia 2015 r. powódka pozostawała na zwolnieniu lekarskim, które pozostawało w związku z przebytymi urazami.

Dowód:

- zaświadczenia (...) k. 26 – 30, 204 – 205

- opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii – traumatologii M. J.– k. 261

Powódka jest zatrudniona na czas określony od 4 stycznia 2014 r. do 3 stycznia 2019 r. na stanowisku pracownika produkcyjnego, za wynagrodzeniem 12 zł brutto za godzinę. W związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim od września 2014 r. do stycznia 2015 r. powódka utraciła wynagrodzenie netto w łącznej kwocie 5 562,50 zł, w tym premie uznaniowe. Przed wypadkiem powódka zawsze otrzymywała premię.

Dowód:

- umowa o pracę - k. 41

- zaświadczenie z 6.03.2015 r. – k. 40

- zeznania powódki – k. 234 verte - 235

Powódka posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, którego powstanie datuje się od 1 stycznia 2013 r. Przyczyną niepełnosprawności jest upośledzenie narządu ruchu (symbol 05-R) i choroby układu oddechowego i krążenia (symbol 07-S).

Dowód: orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 19.02.2015 r.– k. 42

Od wypadku powódka odczuwa bóle ręki i barku, ma problem z podnoszeniem cięższych przedmiotów, które jej wypadają. Przy wykonywaniu niektórych czynności domowych np. myciu podłóg powódce pomaga mąż, wcześniej wszystkie czynności wykonywała sama. Mimo podjętego leczenia i rehabilitacji powódka nie czuje się lepiej. Otrzymywane przez powódkę iniekcje w bark było bolesne i miały być blokadą.

Dowód: zeznania powódki – k. 234 verte - 235

Powódka zgłosiła stronie pozwanej roszczenie, która uznała swoją odpowiedzialność i przyznała kwotę 1 800 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 104,99 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Dowód: pismo (...) z 5.11.2014 r. i 2.01.2015 r. – k. 78 – 79 i 122 - 123

Przeprowadzone u powódki badanie ortopedyczne wykazało, że w wyniku wypadku z 31 sierpnia 2014 r. powódka doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego 2% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu, urazu kręgosłupa piersiowego nie powodującego uszczerbku na zdrowiu, urazu stawu ramiennego prawego skutkującego 4% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu i urazu stawu łokciowego prawego skutkującego 1% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Doznane przez powódkę obrażenia do chwili obecnej powodują dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości uszkodzonych narządów, uraz kręgosłupa szyjnego może w przyszłości doprowadzić do przedwczesnego rozwoju zmian zwyrodnieniowych. Uszkodzenia tkanek miękkich stawu ramiennego prawego nie goją się bez śladu, bowiem wygojenie to polega na zastąpieniu wysokowartościowej i wyspecjalizowanej tkanki tkanką niepełnowartościową, wskutek czego uszkodzenie struktur mięśniowych i ścięgniętych prowadzi do utraty naturalnej elastyczności i prowadzi do ograniczenia zakresu ruchowego, patologicznej wiotkości stawu bądź przykurczów stawowych.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii – traumatologii M. J.– k. 258 - 261

W wyniku badania neurologicznego stwierdzono u powódki stan po przebyłym urazie odcinka szyjnego kręgosłupa skutkujący 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu, stan po przebyłym urazie prawego barku i prawego stawu łokciowego (do oceny przez biegłego z zakresu ortopedii – traumatologii) oraz nawracający zespół bólowy odcinka lędźwiowo – krzyżowego nie pozostający w związku z wypadkiem z 31 sierpnia 2014 r. Obrażenia, jakich doznała powódka do chwili obecnej skutkują okresowymi dolegliwościami bólowymi głowy potylicznej oraz odcinka szyjnego kręgosłupa z towarzyszącymi parastezjami obu dłoni.

Wysokość ustalonego uszczerbku na zdrowiu powódki uwzględnia stan kliniczny w chwili badania oraz stwierdzone zmiany w badaniach obrazowych. Odczuwane przez powódkę dolegliwości są najprawdopodobniej koincydencją istniejących zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych w zakresie kręgosłupa, zaś doznane urazy najprawdopodobniej nasiliły bądź zainicjowały wystąpienie dolegliwości bólowych, pogorszenie samopoczucia i ogólnego stanu klinicznego powódki po zdarzeniu. Rokowania co do stanu zdrowia powódki są niepewne, nie można bowiem wykluczyć, że przebyte urazy wpłyną w przyszłości na przyspieszenie rozwoju zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych kręgosłupa.

Dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii A. D. – k. 277 – 280

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Strona pozwana uznała swą odpowiedzialność co do zasady za skutki wypadku z dnia 31 sierpnia 2014 r. Ponadto bezsporne było, że strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 1 800 zł tytułem zadośćuczynienia i 104,99 zł tytułem odszkodowania .

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość. (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

W rozstrzyganej sprawie sporny był rozmiar krzywdy powódki B. S. doznanej w wyniku zdarzenia z dnia 31 sierpnia 2014 r.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów w postaci obszernej dokumentacji medycznej, zeznań powódki oraz opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii i neurologii Sąd ustalił, że w wyniku przedmiotowego wypadku powódka doznała urazu wielomiejscowego w postaci urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, urazu kręgosłupa piersiowego, urazu stawu ramiennego prawego i urazu stawu łokciowego prawego. Doznane urazy do chwili obecnej skutkują dolegliwościami bólowymi i ograniczeniem ruchomości uszkodzonych narządów. W ocenie Sądu wyniki postępowania dowodowego jednoznacznie potwierdziły skutki wypadku z dnia 31 sierpnia 2014 r. na zdrowiu powódki, które strona pozwana w odpowiedzi na pozew określiła jako rzekome. Jak wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii uraz skrętny kręgosłupa skutkował 2 - procentowym uszczerbkiem, uraz

stawu ramiennego prawego 4 - procentowym uszczerbkiem, zaś uraz stawu łokciowego prawego 1 - procentowym uszczerbkiem, który biegły określił w tych przypadkach jako trwałe. Pod względem neurologicznym biegła sądowa z zakresu neurologii A. D. (2) określiła dolegliwości w związku z urazem szyjnym kręgosłupa oraz braku i łokcia prawego na 2 % długotrwałego. Strona pozwana deprecjonując doznane obrażenia zupełnie pomija, że nie tylko doznane urazy i uszczerbek na zdrowiu skutkują krzywdą, ale wynikające z nich dolegliwości bólowe, ograniczenia ruchomości, wyłączenie z normalnego funkcjonowania w życiu w wyniku zwolnienia lekarskiego i niemożności świadczenia pracy, podjęte leczenie i rehabilitacja oraz rokowania na przyszłość. Biegła neurolog wskazała, że doznane obrażenia powodują u powódki dolegliwościami bólowymi głowy okolicy potylicznej oraz odcinka szyjnego kręgosłupa z towarzyszącymi parastezjami obu dłoni. Powódka odczuwa też bóle stawu ramiennego i łokciowego po prawej stronie. Zwrócić należy uwagę, że powódka przyjęła 5 - krotnie iniekcje do stawu ramiennego prawego, celem złagodzenia dolegliwości bólowych barku. Powódka zażywała też leki przeciwbólne

Jednocześnie biegła neurolog wskazała na występujące u powódki przed zdarzeniem dolegliwości związane z odcinkiem lędźwiowo - krzyżowym, które nie pozostają w związku ze zdarzeniem z dnia 31 sierpnia 2014 r. Podnieść jednak należy, że powódka nie powoływała tych okoliczności jako mających związek z wypadkiem, za który odpowiedzialność ponosi strona pozwana.

Zwrócić jednak należy uwagę, że zarówno biegły ortopeda - traumatolog, jak i neurolog wskazali, iż podjęte leczenie przez powódkę było zasadne, a więc odbyte wizyty lekarskie, noszenie kołnierza ortopedycznego, podjęcie rehabilitacji ruchowej, przebywanie na zwolnieniu lekarskim. Zwrócić należy uwagę, że strona pozwana nie zaoferowała dowodów przeciwnych, które wykazałyby, że przebywanie przez powódkę na pięciomiesięcznym zwolnieniu pozostawało w związku z innymi okolicznościami. Wskazać należy, że pobyt powódki na zwolnieniu lekarskim rozpoczął się 1 września 2014 r., a więc w dzień po zdarzeniu. W tym zakresie zeznania powódki korelują z drukami zwolnień lekarskich, bowiem wynika z tych dowodów jednoznacznie, że dzień po zdarzeniu powódka udała się do lekarza i w związku z doznanymi obrażeniami otrzymała zwolnienie. W tym zakresie wypowiedział się również biegły sądowy M. J. wskazując, że wg niego, po wnikliwej analizie akt zwolnienie lekarskie od września 2014 r. do stycznia 2015 r. było związane z przebytymi urazami.

Mając na względzie powyższe, Sąd podzielił stanowisko powódki, że dotychczas wypłacona przez stronę pozwaną kwota 1 800 zł tytułem zadośćuczynienia jest stanowczo za niska w stosunku do rozmiaru bólu i cierpienia odniesionego w wyniku wypadku, za skutki którego pozwana ponosi odpowiedzialność. Zdaniem Sądu, zadośćuczynienie w kwocie 12 800 zł będzie adekwatne do rozmiaru doznanej krzywdy. Sąd uwzględnił rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, odczuwane przez powódkę dolegliwości bólowe, z powodu których zmuszona była zażywać leki przeciwbólne, przyjmować zastrzyki i nosić kołnierz. Dodatkowo wskazać należy, że urazy w wyniku wypadku mogą okazać się czynnikiem obciążającym istniejące zmiany zwyrodnieniowe, jak i doprowadzić do przedwczesnego rozwoju zmian zwyrodnieniowych dotychczas i powódki nie występujących, o czym wypowiedzieli się biegli obu specjalności. Oczywistym jest też, że jednym z elementów wpływających na wysokość zadośćuczynienia był uszczerbek na zdrowiu, który nie podlega sumowaniu i przeliczaniu według jakiegoś schematu na określoną wartość. Mając na względzie dotychczas wypłaconą kwotę 1 800 zł, Sąd zasądził dalsze zadośćuczynienie w kwocie 11 000 zł.

Opinie biegłych Sąd ocenił jako pełne, spójne, wiarygodne, odnoszące się do stanu zdrowia powódki przed i po wypadku. Biegli wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w aktach, z pozostałymi dowodami oraz po osobistym badaniu powódki.

Sąd zasądził również od strony pozwanej na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 6 092,50 zł, mając na względzie przepis art. 444 § 1 k.c.

Powódka poniosła koszty zakupu leków, konsultacji lekarskich i zabiegów w wysokości 634,99 zł: dwie konsultacje lekarskie u neurologa, 27,02 zł i 27,97 zł koszt zakupu leków, 200 zł koszty zabiegów fizjoterapeutycznych, 180 zł koszt czterech iniekcji dostawowych. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew nie wskazała i nie zawniosowała w tym zakresie żadnych dowodów w jakiej wysokości i z jakiego tytułu zwróciła powódce koszty leczenia. Jednak powódka

domagała się ich w kwocie 530 zł, uwzględniając wypłacone odszkodowanie 104,99 zł wskazane w uzasadnieniu pozwu. Zupełnie bezzasadne jest stanowisko pozwanego ubezpieczyciela o możliwości korzystania ze świadczeń zdrowotnych w ramach ubezpieczenia finansowanego przez Narodowy Fundusz Zdrowia, ponieważ nie uwzględnia, że poszkodowany może przedsięwziąć niezbędne środki, by ratować swe zdrowie i niwelować skutki doznanych obrażeń, nie zaś oczekiwać przez kilka miesięcy do neurologa, czy ortopedy, czy też rehabilitację finansowaną z ubezpieczenia społecznego. Ponadto w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2016 r. w sprawie III CZP 63/15 stwierdzono, że świadczenie ubezpieczyciela w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje także uzasadnione i celowe koszty leczenia oraz rehabilitacji poszkodowanego niefinansowane ze środków publicznych (art.444 § 1 k.c.). Zarówno z zeznań powódki, jak i opinii biegłych wynika, że podjęte leczenie i rehabilitacja były zasadne, a więc poniesione przez powódkę koszty celowe i uzasadnione.

Powódka udowodniła też, że utraciła wynagrodzenie wskutek przebywania na zwolnieniu lekarskim w kwocie 5 562,50 zł. Jak wykazało postępowanie dowodowe, gdyby nie wypadek z dnia 31 sierpnia 2014 r. powódka nie odniosłaby obrażeń skutkujących dolegliwościami, z powodu których przebywała na zwolnieniu lekarskim. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim powódka pobierała zasiłek chorobowy wypłacany w wysokości 80 % wynagrodzenia i nie otrzymywała premii. Powódka w swych zeznaniach podniosła, że przed wypadkiem zawsze otrzymywała premię. Zatem z zeznań powódki i zaświadczenia z dnia 6 marca 2015 r. wynika, że powódka utraciła wynagrodzenie netto w kwocie 5 562,50 zł. Z tych więc względów Sąd zasądził łącznie kwotę 6 092,50 zł (5 562,50 zł + 530 zł)

Orzeczenie zakresie odsetek oparto na przepisach art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. w zw. z art. 817§1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Mając na uwadze, że w piśmie strony pozwanej z dnia 2 stycznia 2015 r. określiła ona swe stanowisko, termin początkowy naliczania odsetek od dnia 1 listopada 2015 r. nie jest terminem przedwczesnym i nie narusza terminu 30 - dniowego określonego w art.14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Strona pozwana nie kwestionowała również tego terminu naliczania odsetek.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je w całości od strony pozwanej jako przegrywającej proces w całości. Powódka poniosła koszty w łącznej wysokości 3 872 zł, na które składają się opłata sądowa od pozwu 855 zł, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 600 zł uiszczona zaliczka na poczet należności biegłego oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł określone zgodnie z obowiązującym w dacie wniesienia pozwu rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Sąd nie znalazł podstaw, by przyznać pełnomocnikowi powódki podwójną stawkę kosztów zastępstwa procesowego w kontekście przepisu § 2 ust. 1 i 2 powołanego rozporządzenia, ponieważ sprawy o zadośćuczynienie i odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych nie są sprawami skomplikowanymi, zawiłymi pod względem faktycznym i prawnym, co potwierdził też Sąd Okręgowy w swych orzeczeniach w tym przedmiocie.

W oparciu o art.113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał uiścić stronie pozwanej kwotę 245,79 zł tytułem brakujących kosztów sądowych, wszak uiszczona zaliczka okazała się niewystarczającą na pokrycie należności biegłych i zostały wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Kłodzku.